

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 4. Solatia divina non miscentur humanis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79369)

in insulam Patmos; in qua, destitutus humanae consolationis confortio, divina invenit allocutionis consolationibus relevati.

Vincenti dabo manna absconditum. Apoc. 2. 17. Contemnenti carnalem consolationem dabo spiritualem: respuenti terrena, & exteriora bona, ostendam coelestia, & interiora charismata; quae merito sui excedunt omnia alia delectamenta. Gerson, ep. invit. ad spirituales profectum.

§. IV.

Solatia divina non miscentur humanis.

Fiat firmamentum in medio aquarum, & dividat aquas ab aquis. Gen. 1. 6. S. Chrysof. legit: fiat *paries*. Intercedat murus, qui fecernat aquas, ne alia cum aliis communicent. Hugo de S. Viç. ait: ex his aquis, alias esse Symbolum voluptatis, alias typum consolationum Spiritus S. Fiat ergo paries, & dividat aquas ab aquis: quia fieri nequit, ut delicijs Spiritus S. fruatur, qui nimis diligens procurator est sui corporis. Did. Niss. d. 2. Quadr. §.

Secus. Matth. 171. Qui gaudere vult favoribus, & delicijs Dei; necesse est, ut illum Iolum quarat. Id. ib.

Deficiente vinum. Joan. 2. 3. Sicut Christus D. non tribuit suum novum vinum, ac miraculosum, donec vinum nuptiale deficeret, defectusq; à ministris agnitus fuisset: sic ordo charitatis exigit; ut antè deficiat in corde vinum carnalis amoris, quam tribuatur vinum spiritualis dilectionis. De Ponte in Cant. 2. Eph. 35. §. 3.

Quem Mundus non potest accipere. Joan. 14. 17. Mundum hic appellat amatores Mundi. Quare autem Paraclitum hunc spiritum veritatis non possunt accipere immundi amatores Mundi? videlicet quia consolationem suam habent; quia non lugent; quia de peccatis suis, quorum hic Paraclitus remissor est, non dolent. S. Rupertus l. 11. hic.

Si non abiero, Paraclitus non veniet ad vos. Joan. 16. 7. Si Apostoli, adhuc carni Dominice inhaerentes, quae sola Sancta (quia Sancti Sanctorum erat) Spiritu S. repleti nequiverunt; donec tolleretur ab eis. tu carni tuae (quae sordidissima est, & diversarum spurcitiarum phantasijs repleta adstrictus, & conglutinatus, illum meracissimum spiritum te posse putas suscipere; nisi carnis istius consolationibus funditus renuntiare tentaveris. S. Bernardus. 3. in asc. D. Si Christi humanitas impedimento perfecto amoris; quid caetera creaturae facient, si eas inordinate ames. Did. Niss. D. 4. Pasch. §. 4.

Delicata est divina consolatio; & non datur admittentibus alienam. S. Laurent. Just. de Continentia c. 4. Sicut vas plenum aqua non potest capere vinum, nisi prius effundatur aqua: sic cor humanum, dum plenum est vanis cogitationibus, & desiderijs pravis, non potest recipere Christi consolationes. Hugo Card. in Gen. 45.

Flamma, juxta quam aqua. Lem: *Non miscentur.* S. Bernardus ep. 2. quomodo ignis & aqua, simul esse non possunt; sic spirituales, & carnales, deliciæ in eodem se non patiuntur. Picinelli.

§. V.

Solatijs etiam divinis disce carere.

Navicula autem in medio mari jactabatur fluctibus. Matth. 14. 24. Nunc rursus Discipuli fluctuant, ac periclitantur, sicut & prius. Verum tunc quidem cum essent imperfectiones, aderat & ipse ad consolationem; quanquam dormiebat. Nunc vero, cum jam profecissent, aberat: ut, nusquam habentes consolationem, efficiantur fortiores. Theophylactus hic.

Nondum ascendi ad Patrem meum. Joan. 20. 17. Instruitur Ecclesia militans, ut nec in hac vita in Christo praemia beatitudinis quaerat, neque consolari; sed tribulari, affligi, crucifigi, & privari amenitatibus sensualibus: decorari virtutibus appetat super terram; beatificari vero cum Christo in coelestibus apud Patrem. Sim. Cass. l. 14. de resurr. salvat.

Vera paupertas spiritus, in eo sita est, & nullam in oratione consolationem, aut gustum; sed duntaxat in laboribus, & doloribus; idque ex amore ejus, quod perpetuo in iisdem vixit, quaerat. Ex humin. S. Theres. c. 22.

§. VI.

Miscellanea de divinis solatijs.

Egressus Cain à facie Domini habitavit profugus in terra - Eden. Gen. 4. 16. id est in *locum deliciarum*, Miseri homines, perditis spiritualibus consolationibus, quaerunt solatium in vanis, & caducis. Hugo Card. in Gen. c. 11.

Loquimini ad cor Jerusalem &c. Il. 40. 2. Loqui ad cor Jerusalem, idioma scripturarum est: qui enim moerenti loquitur, & blandiens consolator est; ad cor loqui dicitur. S. Hieron. hic.

Quis opus habemus. Et quidquid nobis nunc exhibet Deus, cum prospere exhibet; non est gaudium beatorum, sed consolatio miserorum. S. August. in Pl. 143.

Statuamus aequè, tam in monte Calvariae, quam in Thabor dicere: bonum est me tecum esse Domine; sive in cruce moriaris, sive gloria refulgeas. S. Franc. Salef. Philoss. p. 4. c. 13.

§. VII.

Solatia humana, & terrena, non quaere.

Venite, & sub umbra mea requiescite. Judic. 9. 15. Contra rationem sibi cupiunt umbram, & inveniunt dignissimè flammam. Naxera in Job. 23. §. 26.

Quis-